

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de var stillede, samt Lovforslaget i dets Helhed sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauge): Udvalget har, siden anden Behandling fandt Sted, afholdt et Møde, og det Flertal, der indstillede det Lovforslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, er enedes om at stille 3 Ændringsforslag til Lovforslaget, to Ændringsforslag til § 1 og et til § 8. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at tydeliggøre Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke om, at enhver Producent af Uld har Ret til at tilbageholde Ulden af eet Faar. Flertallet foreslaar, at der i 2det Stykke, næstsidste Linie, efter „Producen-ten“ indsættes Ordene: „i hvert Fald“. Naar dette Ændringsforslag vedtages, kan der formentlig ingen Tvivl være om Rækkevidden af Bestemmelsen, i det hele taget ingen Tvivl være om Rækkevidden af Bestemmelserne i § 1. vedrørende Uldproducenternes Tilbageholdelsesret. — Det andet Ændringsforslag til § 1 gaar ud paa, at Foraarsulden skal være afleveret til Uldcentralen inden den 31. August 1918 og Efteraarsulden inden den 31. December 1918, og Afleveringen fra Producent til Mellemandler skal finde Sted 14 Dage tidligere. Ved dette Ændringsforslags Vedtagelse bliver det altsaa bestemt, hvornaar Afleveringen af Ulden senest skal finde Sted baade fra Producenten til Mellemandleren og fra Mellemandleren til Uldcentralen. — Det sidste Ændringsforslag, til § 8, tager Sigte paa, at det kan blive nødvendigt administrativt at træffe forskellige Foranstaltninger i Tilslutning til Loven, og Ændringsforslaget gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til at træffe de nærmere Bestemmelser, som er nødvendige til Lovens Gennemførelse.

Jeg anbefaler paa Udvalgsflertallets Vegne de 3 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): De tre Ændringsforslag, som er skildrede af den ærede Ordfører (Hauge), kan jeg anbefale.

Ved anden Behandling fremsatte den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen) forskellige Bemærkninger, om hvilke jeg udtalte, at jeg vilde nærmere beskæftige mig med dem ved tredie Behandling. Inden jeg nu kommer til disse særlige Bemærkninger, som tager Sigte paa Slutningen af det ærede Mindretals Betænkning og den ærede Ordførers Motivering derfor,

finder jeg det dog rigtigst at gøre en Bemærkning om et andet Punkt i Venstres Betænkning, nemlig det, hvor Venstre motiverer sit Afkald paa at faa indført højere Maksimalpriser end fastslaaet i Bekendtgørelsen. Venstres ærede Ordfører udtalte derom, at Venstre havde frafaldet dette Krav, da man fra anden Side tillagde det meget stor Betydning, at den fastsatte Maksimalpris paa Uld ikke forhøjedes, og da man maatte formene, at den svarer til den i Markedet forud betalte Pris. Denne Vending, at Maksimalprisen svarer til den i Markedet forud betalte Pris, maa jeg ledsage med nogle Kommentarer. I det Tidsrum, der ligger forud for Bekendtgørelsen, var der for at forhindre en urimelig Prisopskrunding paa Uld paa Foranledning af den overordentlige Kommission truffet en Aftale med Teksttilfabrikantforeningen, hvorefter Teksttilfabrikantforeningens Medlemmer forpligtede sig til ikke at betale mere end 9 Kr. 35 Øre for 1ste Klasses Uld. Teksttilfabrikantforeningen medvirkede saaledes til at holde Prisen nede paa et rimeligt Niveau, men udenom denne ved frivillig Overenskomst fastholdte Pris har der utvivlsomt fundet en ikke saa ringe Handel Sted. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at i Skrivelsen fra Teksttilfabrikantforeningen af 11. Maj staar der, at Handelsspekulanter stadig i de sidste Maaneder har opkøbt al forhaandenværende Uld til langt højere Priser end disse 9 Kr. 35 Øre, og der fortsættes: „Vi skal saaledes nævne, at det i Dag er blevet indberettet til vor Forening, at Garveruld, der, som det vil erindres, takseres til 15 pCt. lavere i Værdi end prima hvid rygvasket Uld, hele Tiden har været betalt med højere Priser end de, der gennem den frivillige Overenskomst har været fastslaaet for sidstnævnte Uldsort, i disse Dage er blevet drevet yderligere i Vejret og nu betales med ca. 14 Kr. pr. kg“. Senere hedder det i samme Beretning, at de Beholdninger, som ligger hos de handlende og andre Indehavere af Uld — altsaa andre end Teksttilfabrikantforeningens Medlemmer, der efter Overenskomsten ikke havde betalt højere end 9 Kr. 35 Øre —, for allerstørste Delens Vedkommende er indkøbt til højere Priser end Maksimalpriserne. Den Bemærkning, som er fremsat af Venstre, at man maa formene, at Maksimalprisen svarer til den i Markedet forud betalte Pris, maa altsaa berigtiges derhen, at der er adskillig Uld, som er opkøbt til denne Pris, 9 Kr. 35 Øre, men at der utvivlsomt forud for